

помогає відновити в пам'яті воспринятое ранее. Процесс записи стимулює інтелектуальну активність і сприяє непроизвольному запам'ятовуванню.

Обращено особе внимание на психолінгвістический аспект восприятия символів і знаків, указаних в этой статье. Описано, як происходит выявление логических связей, як уменьшить психологическую нагрузку на память переводчика і економити время при воспроизведении главной мысли.

Ключевые слова: устный последовательный перевод, переводческая скоропись, французский язык, система записей, запам'ятовування, пам'ять.

Hunchyk Iryna, Mykhalchuk Svitlana. Psycholinguistics Foundations of the Consecutive Interpretation Based on the Interpreter's Note-Taking. The article deals with the problem of studying the psycholinguistic foundations of consecutive interpretation, which create the basis for the development of the appropriate methodology based on the interpreter's note-taking.

Interpreting in the consecutive mode is one of the most difficult among other types of interpretation because it requires conducting several activities simultaneously, causing considerable psychological strain. However, unlike simultaneous interpreting, consecutive interpretation allows the interpreter to spend more time analyzing and converting the information. Moreover, in the course of consecutive interpretation, the interpreter has the opportunity to use records. Interpreter's note-taking, as an additional means of fixing information while interpreting, is of particular interest. The paper focuses on the interpreter's note-taking as an element of the sign system for fixing not words, but thoughts in the form of graphic symbols that can accumulate and condense input, improve attention and facilitate the process of interpreting the text. The psycholinguistic aspects of interpreting notes are presented. The length of the text to be interpreted is directly related to the interpreter's memory. The quality of interpretation is largely determined by the development and training of the interpreter's memory.

Interpreting consecutively requires the use of the interpreter's note taking, that is considered to be an essential tool for memorizing the incoming information. The records help to restore in memory the information previously received. The recording process stimulates intellectual activity and facilitates involuntary memorization.

Particular attention is paid to the psycholinguistic perception of the symbols and signs. The article describes how logical connections are detected, how to reduce the psychological burden on the interpreter's memory, and economize time in order to reproduce the main thought.

Keywords: consecutive interpretation, interpreter's note-taking, French, system of records, memorization, memory.

УДК 811.111'23'42:[316.7:316.658]

Діана Каліщук, Анастасія Буценко

ПСИХОЛІНГВАЛЬНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ СУГЕСТИВНОЇ ТАКТИКИ ВИКРИВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ В ДИСКУРСІ ТЕРЕЗИ МЕЙ

У статті розкрито поняття політичного дискурсу та його стратегічної організації. Висвітлено основні психолінгвальні засоби реалізації сугестивних стратегій. Встановлено відмінність між такими поняттями, як маніпуляція та сугестія як невід'ємні складові політичного дискурсу. Досліджено явище сугестії та її основні функції. Виокремлено основні стратегії і тактики реалізації сугестивного впливу на масового адресата. Досліджено такі психолінгвальні засоби реалізації сугестивних стратегій, як тактика вилучення інформації, тактика інформаційної генералізації та тактика викривлення інформації. Описано психолінгвальні засоби реалізації тактики інформаційної генералізації, а саме універсальні квантифікатори, інтенсифікатори, модальні оператори можливості/необхідності. Висвітлено основні прийоми реалізації тактики вилучення інформації, як-от: номіналізаційні елементи, неспецифічні номени, пасивні конструкції та суперлативні/компаративні конструкції. Встановлено, що тактика викривлення інформації є основною сугестивною тактикою у виступах Терези Мей. Проаналізовано та систематизовано психолінгвальні засоби реалізації тактики викривлення інформації, як-от: прийом «Читання думок», явище пресупозиції, використання вмонтованих команд. Досліджено явище пресупозиції як найнефективнішого прийому реалізації тактики викривлення інформації у дискурсі Терези Мей. Проаналізовано основні види пресупозицій, а саме, ітеративи, дієслова зміни стану, протиставлення та риторичні питання. Досліджено основні засоби реалізації прийому «Читання думок», зокрема *as you know, as you believe, you see, you want, all of us* та ін. Проаналізовано основні приклади вживання вмонтованих команд Терезою Мей у її виступах, а саме звертання до ерудованості та освіченості, вживання повторів та заперечень. Виявлено, що прототиповими сугестогенами тактики викривлення інформації в промовах Терези Мей є пресупозиції, які складають понад 67% від

загальної кількості виокремлених сугестогенів, а найменш вживаними – вмонтовані команди з частотністю трохи більше 15 %.

Ключові слова: сугестія, вилучення інформації, інформаційна генералізація, тактика викривлення інформації, прототипові сугестогени, «Читання думок», пресупозиція, вмонтовані команди.

Вступ. Протягом останніх десятиліть важливість виступів та промов на політичній арені досягла свого піку. Очевидно, що з'явилося багато різноманітних стратегій, тактик та прийомів задля досягнення мовцями власних інтересів та цілей. Безперечно, політики почали послуговуватись не лише фактами та релевантною інформацією, а й імпліцитними формами переконання аудиторії. Науковці досягли чималих результатів при вивченні маніпулятивних технік, однак явище сугестії й досі викликає багато непорозумінь та суперечок. Одним з найефективніших прийомів сугестії є тактика викривлення інформації, що й зумовило вибір теми нашого дослідження.

Методи та методики дослідження. Для розв'язання поставлених завдань використано такі методи дослідження: аналіз, систематизація, синтез, узагальнення, порівняння, контент-аналіз, дискурс аналіз, елементи кількісного аналізу. Для проведення кількісних підрахунків використане програмне забезпечення Textanz.

Результати та дискусії. Дискурс є об'єктом аналізу різних галузей лінгвістики, а також інших наук, як-от: літературознавство, психологія, соціологія, історія, теорія штучного інтелекту, мовознавство тощо.

За А. Барановим, «політичний дискурс – це особлива знакова система, яка призначена для політичної комунікації: для створення суспільного консенсусу, прийняття й обґрунтування політичних рішень в умовах суспільства, в якому кожна людина є не об'єктом ідеологічного впливу і маніпулювання, а суб'єктом політичної дії» [3, с. 5].

О. І. Шейгал виділяє 5 функцій політичного дискурсу: функція утвердження приналежності до системи, функція соціальної ідентичності, функція орієнтації, мобілізаційна та агоніальна функції [8, с. 64–65].

Окремим предметом вивчення дискурс аналізу є стратегічна організація дискурсу. Стратегічна організація дискурсу визначає альтернативні шляхи досягнення цілей та встановлює орієнтири для планування подальших кроків.

Мовленнєвим впливом вважається вплив на слухача з метою переконати його прийняти певну сторону, думки або рішення, вигідні для мовця. Мовленнєвий вплив може мати різні форми: невербальну (зовнішній вигляд, жести, міміка, зоровий контакт) та вербальну [6, с. 6].

До основних форм вербального мовленнєвого впливу відносять персуазивність, спонукання, сугестію та маніпуляцію.

Сугестія, або ж нав'ювання, є навмисним створенням певних уявлень у свідомості іншого, опосередкованими і не аргументативними шляхами. Використовуючи сугестію, мовці послуговуються тим, що ментальний аспект завжди переважає, тому люди не в змозі відокремлювати фізичний вплив, сприйняття мови та зовнішніх факторів від психологічних реакцій на них [1, с. 18].

Явище сугестії має такі функції, як пізнавальна (пізнання навколишнього середовища, вплив на побудову мовної картини світу), творча (активізує емоційну сферу через вплив на підсвідомість), регулятивна (сприяє продуктивній роботі та контролює емоції слухача), прагматична (реалізує цілі мовця), трансформаційна (відповідає за пристосування слухача до процесу зміни переконань), рецептивна (впливає на розуміння слухачем світу), гармонізуюча (створює відчуття невимушеності та внутрішнього спокою) [1, с. 201–213].

Сугестивний вплив реалізується через різноманітні стратегії та тактики, які сприяють успішному досягненню цілей мовця. Кожна тактика, у свою чергу, реалізується шляхом використання певного набору сугестогенів [7, с.77], тобто елементів та мовних засобів, які проявляють сугестивні ознаки.

Для успішного впливу на слухачів політики регулярно послуговуються сугестивними тактиками генералізації, вилучення та викривлення інформації, які реалізуються через різноманітні психолінгвальні засоби. У нашому дослідженні ми проаналізували промови Терези Мей на тему Брекзита за 2019 рік та виявили релевантні приклади вищезазначених явищ.

Тактика *вилучення інформації* характеризується використанням різноманітних сугестогенів для редукції інформації: номіналізаційних елементів, які змінюють процесуальну динаміку та створюють штучну статику тексту, неспецифічних номенів, з допомогою яких мовець імпліцитно нав'язує ідеї слухачам, пасивних конструкцій, які навіюють відчуття довіри до оратора і суперлативних / компаративних конструкцій, що підсилюють вагомість зазначених ідей та фактів.

Процес інформаційної генералізації є одним з універсальних процесів, що дає змогу мовцеві створювати власні моделі та звужувати модель слухача шляхом втрати деталей та відображається у використанні універсальних квантифікаторів, інтенсифікаторів та модальних операторів можливості / необхідності [2, с. 45].

Тактика викривлення інформації призводить до поверхневої обробки інформації слухачами та виражається у використанні вмонтованих команд, пресупозицій та прийому «Читання думок».

Проведений аналіз емпіричного матеріалу дав змогу встановити, що головними сугестогенами тактики викривлення інформації, якими Тереза Мей послуговується у її дискурсі, є пресупозиції.

Феномен пресупозиції збіднює модель слухача та обмежує коло його можливих рішень. На лексичному рівні використовують такі пресупозиції як ітеративи, дієслова зміни стану, обмежувальні вирази та інші частки. На синтаксичному рівні існують порівняння, протиставлення та риторичні питання [18, с. 69–72].

Дієслова зміни стану припускають, що раніше подія вже відбувалась в певному місці. У контексті Брекзиту Т. Мей прагне показати свою рішучість змінити статус Великої Британії, тому використовує дієслова, що характеризують зміни у державі. Наведемо приклад використання таких сугестогенів :

*And as the parties in Northern Ireland **continue** in talks to restore that devolution, the hope and history surrounding it should be a powerful reminder of the imperative of not letting that progress slip away* (Т. Мей).

У цьому фрагменті дієслово *continue* несе в собі приховану інтенцію показати недосконалість системи та закликати аудиторію до рішучих змін, а, отже, підштовхнути до прийняття Брекзиту.

Наступний приклад ілюструє вживання дієслова зміни стану:

*We will **stop** British laws being enforced by a European court. We will end free movement.* (Т. Мей).

Дієслово *stop* розкриває та критикує темну сторону політичної системи Великої Британії, а саме опонентів Терези Мей, таким чином закликаючи аудиторію робити кроки для зміни цієї ситуації, підтримуючи Брекзит.

Обмежувальні слова належать до одиниць, які використовуються для зміни іменникової фрази. Розглянемо приклад використання обмежувальних слів в промовах Т. Мей:

*Fifth, Hon Members from across the House have raised strong views that **our** exit from the EU should not lead to a reduction in **our** social and environmental standards – and in particular workers' rights* (Т. Мей).

Наведений фрагмент демонструє вживання присвійного займенника *our*, який допомагає наблизити публіку до Терези Мей та підкреслює особистість кожного британця як господаря країни, найважливіший актив країни для того, щоб громадськість об'єднала і зосередила свої зусилля для покращення стану країни та прислухалась до ідей щодо Брекзиту.

Окрім лексичних тригерів пресупозиції, на синтаксичному рівні в мовленні також існують три види тригерів: порівняння, протиставлення та питання. Усі вищезазначені явища використовують для створення припущень.

Порівняння та протиставлення зазвичай використовуються для підкреслення важливої інформації і викликають яскраві емоції в публіки. Яскравим прикладом вживання протиставлення є такий фрагмент виступу Т. Мей:

Did we deliver on the country's vote to leave the European Union?(Т. Мей).

Вищенаведений уривок демонструє прямий заклик до підтримки Брекзиту та звернення до здорового глузду, які приховані в протиставленні й різкому контрасті переваг виходу з ЄС та недоліків перебування у Союзі.

Питання часто з'являються в політичних виступах, щоб аудиторія склала суб'єктивну думку про явище, вигідну мовцю, а також з метою викликати суспільний резонанс.

Проаналізуємо приклади використання спеціальних питань в промовах Т. Мей:

...I ask what would a no deal Brexit do to strengthen the hand of those campaigning for Scottish independence – or indeed those demanding a border poll in Northern Ireland? (Т. Мей).

Цей фрагмент демонструє варіант питання, в якому вже закладена відповідь, що не дає слухачеві зробити власні висновки про обговорюване явище та програмує на негативне ставлення до членства в ЄС.

Також явище пресупозиції виявляється у використанні цитат, наприклад:

It stated very clearly: 'This is your decision. The government will implement what you decide.' (Т. Мей).

Цитування створює у свідомості слухача хибне враження про використання авторитетних джерел, що призводить до автоматичного прийняття та закріплення ідеї, без критичного мислення. У цьому випадку подана цитата з першого референдуму щодо Брекзиту, де влада Великої Британії пообіцяла виконати умови народу. Тереза Мей використала цю цитату для того, щоб знову ж наголосити на вірності влади суспільству та підкреслити важливість кожного громадянина, тим самим схилиючи населення на бік спікера.

Ще одним прикладом пресупозиції є використання конструкцій з *if*:

I believe that it does, but given the scale and importance of tonight's vote it is right that others have the chance to test that question if they wish to do so. (Т. Мей).

Вищенаведений фрагмент як використання пресупозиції та хибних причинно-наслідкових зв'язків дає змогу Терезі Мей навіювати слухачам власне бачення подій, а саме, продемонструвати алгоритм найшвидшого виходу з Євросоюзу.

Прийом «Читання думок» як засіб здійснення впливу полягає у тому, що мовець програмує аудиторію на певні дії та ідеї, ховаючись за підробними розумінням та емпатією до слухачів [2, с.45].цей прийом може бути реалізований шляхом використання таких лексичних одиниць та конструкцій, як *asyouknow, you, asyoubelieve, allofus, Iknow, etc.*

Розглянемо приклад прийому «Читання думок» в промовах Т. Мей:

For as you know better than anyone, the success of our economy will depend on how we adapt to meet the challenges of the future (Т. Мей).

В наведених прикладах «Читання думок» виражається у вживанні словосполучення *asyouknow*, яке імпліцитно нав'язує слухачеві ідею та змушує розуміти її як таку, до якої адресат прийшов самостійно. Таким чином Тереза Мей подає видає власні думки про важливість Брекзиту за думки аудиторії, підштовхуючи її до підтримання угоди.

Розглянемо ще один приклад використання прийому «Читання думок» Т. Мей у її промові:

And of this I am absolutely sure: you the public have had enough (Т. Мей).

У цьому прикладі ми можемо спостерігати, як Тереза Мей запевняє аудиторію в необхідності здійснення кардинальних кроків та виходу з Євросоюзу.

Наведемо приклади вживання конструкції *Iamsure*, яка є яскравою ілюстрацією прийому «Читання думок»:

*I have personally struggled with this choice as **I am sure** many other Honourable Members will* (Т. Мей).

*Mr Speaker, before I turn to the European Council, **I am sure** the whole House will join me in sending our very best wishes to the former Deputy Prime Minister John Prescott* (Т. Мей).

У вищенаведених прикладах ми знову можемо спостерігати, як Тереза Мей, не володіючи реальними фактами, стверджує обізнаність у рішеннях суб'єкта, таким чином висвітлюючи власне бачення політичної ситуації і подаючи його як спільне.

Наведемо приклади вживання сугестогена *see* для реалізації прийому «Читання думок»:

We see that most clearly and movingly in the darkest times (Т. Мей).

Ми можемо бачити, що використання конструкції *we see* дає змогу Терезі Мей приховано навіювати слухачам власну думку про те, що вихід з Євросоюзу є вирішальним для успішного розвитку Великої Британії.

Розглянемо вживання ще однієї конструкції з виступу Т. Мей, яка є яскравим прикладом прийому «Читання думок»:

I recognise that some Members wanted to see changes to the Withdrawal Agreement(Т. Мей).

У цьому прикладі Тереза Мей без усвідомлення реальних бажань суб'єкта задля позитивної самопрезентації використовує нібито його думки для того, щоб вигідно подати власне бачення на Договір про воєнні сили та пікреслити проблематичність внесення поправок до нього.

Використання вмонтованих команд є ще одним прикладом механізму соціального впливу та визначається вживанням різних конструкцій, які підсвідомо мотивують аудиторію до певних дій, вигідних мовцю [2, с. 45].

Розглянемо приклад вживання вмонтованих команд у фрагменті, взятому з промови Т. Мей:

I don't believe that is what you want – and it is not what I want (Т. Мей).

У вищенаведеному прикладі можна спостерігати, як Тереза Мей звертається до ерудованості та обізнаності слухачів, тим самим змушує несвідомо наслідувати власні ідеї щодо Брекзиту, мотивуючи здоровим глуздом та свідомістю.

Наступний уривок з промови Т. Мей також демонструє звернення до освіченості слухачів:

*...the question of how we can secure our Union for the future is being asked with ever more urgency. **It is not hard to see why*** (Т. Мей).

Словосполучення *it is not hard to see why* наштовхує аудиторію на пошук власних та суб'єктивних аргументів на користь ідеї про Брекзит.

Метод використання вмонтованих команд часто реалізується через вживання повторів, а також заперечень, підсвідомо нав'язуючи аудиторії певне явище.

Розглянемо такі фрагменти з виступів Т. Мей, які демонструють використання рефренів задля зациклювання аудиторії на конкретному понятті:

*And rejecting the backstop altogether means **no deal**... And to those who think we should reject this deal in favour of **no deal**, because we cannot get every assurance we want...* (Т. Мей).

Як ми можемо спостерігати, постійне вживання словосполучення *no deal*, що саме в собі несе негативне значення, з подвійною силою змушує аудиторію сприймати угоду як необхідне для суспільства явище, програмуючи на наслідування цієї ідеї.

Наступним прикладом вживання вмонтованих команд є використання конструкції «хто, якщо не ми», яка, викликаючи відчуття єдності та особистої вагомості, мотивує аудиторію до рішучих дій:

If we do not do all we can to realise the full benefits of the Union – no one else will (Т. Мей).

У вищенаведеному прикладі ми спостерігаємо прихований заклик діяти, підтримувати вихід з Євросоюзу.

Отримані результати проведеного аналізу сугестогенів тактики викривлення інформації в дискурсі Терези Мей подані в таблиці (див. табл. 1).

**Засоби реалізації тактики викривлення інформації
у дискурсі Т. Мей**

Сугестогени	Т. Мей
вмонтовані команди	15,4 %
пресупозиція	67,1 %
читання думок	17,4 %
Всього	100 %

Загальну кількість сугестогенів ми взяли за 100 %. Як бачимо, найчастотнішими сугестогенами тактики викривлення інформації у дискурсі Терези Мей є пресупозиції з показником 67,1 %. Вмонтовані команди та прийом «Читання думок» є значно менш частотними.

Висновки. Отже, проведений аналіз дав змогу зробити певні висновки. Визначено, що тактика викривлення інформації призводить до поверхневої обробки інформації слухачами та реалізується через використання вмонтованих команд, пресупозицій та прийому «Читання думок». Встановлено, що пресупозиції виражаються в граматичних конструкціях, мають зміст лише у тому випадку, коли і мовець, і слухач визнає інформацію як правдиву, а також допомагають замаскувати інформацію, яка потребує обґрунтування. Виявлено, що прийом «Читання думок» як метод впливу полягає в тому, що мовець програмує аудиторію на певні дії та ідеї, ховаючись за підробними розумінням та емпатією до слухачів. Встановлено, що вмонтовані команди є чудовою альтернативою прямим наказам, адже завдяки їх використанню можна спрямувати аудиторію рухатися в певному напрямку за відсутності прямих вказівок до дії, що знімає будь-яку відповідальність з оратора. Виявлено такі основні інтенції Терези Мей: закликати до негативного ставлення до опонентів Брекзиту, заспокоїти Ірландію та Північну Ірландію щодо можливості встановлення чітких кордонів та контрольних пунктів на їх перетині, а також спробу налаштувати населення на максимальну підтримку виходу з Євросоюзу. Встановлено, що прототиповими сугестогенами тактики викривлення інформації у дискурсі Терези Мей є пресупозиції з показником 67,1 %. Вмонтовані команди та «Читання думок» є значно менш частотними.

References

1. Atkinson, William Walker. 2010. *Suggestion and Auto-Suggestion*. Chicago: The Progress Company.
2. Bandler, Richard. 1975. *The Structure of Magic*. California: Science and Behavior Books.
3. Baranov, Anatolii. 2004. *Politicheskii diskurs: metody analiza tematicheskoi struktury i metaforyki*. Moskwa.
4. *Commons Statement on Brexit*. 2019, May 23. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-commons-statement-on-brexit>.
5. Coue, Emile. 1999. *My Method*. Carpentersville: BCH.
6. Epshtejn, Olga. 2008. "Semantiko-pragmaticheskie i kommunikativno-funkcionalnye kategorii politicheskogo diskursa". *Filologicheskie nauki. Voprosy teorii i praktiki*, 2(2): 150–156.
7. Kovalevska, Tetiana. 2014. "Neirolinhvisticzne programuvannia v kompleksnomu doslidzhenni reklamnogo vplyvu". *Visnik Odeskoho universytetu* 2: 320–325.
8. Sheygal, Elena. I. 2000. *Semiotika politicheskogo diskursa*. Volgograd: Volgogradskiy gosudarstvennyi pedagogicheskiiy universitet.
9. *Speech Following Government Defeat on Brexit*. 2019, March 12. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-speech-following-government-defeat-on-brexit>.
10. *Speech in Stoke-on-Trent on Brexit*. 2019, January 14. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-speech-in-stoke-on-trent-on-brexit>.
11. *Speech on the Union*. 2019, July 5. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-speech-on-the-union>.
12. *Speech to Business Leaders*. 2019, July 2. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-speech-to-business-leaders>.
13. *Statement in the House of Commons*. 2019, January 15. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-brexit-statement-in-the-house-of-commons>.
14. *Statement in House of Commons After Losing Brexit Vote*. 2019, January 15, Retrieved from <https://www.reuters.com/article/uk-britain-eu-may-text/mays-statement-to-parliament-after-brexit-vote-defeat-idUSKCN1P92MK>.

15. *Statement on Brexit*. 2019, January 21. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-statement-on-brexit>.
16. *Statement on the European Council*. 2019, June 24. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-statement-on-the-european-council>.
17. *Statement to the Country on Brexit*. 2019, March 21. Retrieved from <http://www.ukpol.co.uk/theresa-may-2019-statement-to-the-country-on-brexit>.
18. Ruiging, Liang. 2016. "An Analysis of Presupposition Triggers in Hilary Clinton's First Campaign Speech". *International Journal of English Linguistics*.

Калишук Диана, Буценко Анастасия. Тактика искажения информации как главное психолингвальное средство реализации суггестивных стратегий в британском политическом дискурсе (на материале выступлений Терезы Мэй). В статье раскрыто понятие политического дискурса и его стратегической организации. Освещены главные психолингвальные средства реализации суггестивных стратегий. Установлены различия между такими понятиями, как манипуляция и суггестия как неотъемлемые составляющие политического дискурса. Исследовано явление суггестии и ее основные функции. Выделены основные стратегии и тактики реализации суггестивного воздействия на массового адресата. Исследованы такие психолингвальные средства реализации суггестивных стратегий, как тактика извлечения информации, тактика информационной генерализации и тактика искажения информации. Проанализированы психолингвальные средства реализации стратегии информационной генерализации, а именно универсальные квантификаторы, интенсификаторы, модальные операторы возможности / необходимости. Освещены основные приемы реализации тактики извлечения информации, а именно номинализационные элементы, неспецифические номены, пассивные конструкции и суперлативные/компаративные конструкции. Проанализировано тактику искажения информации как основную суггестивную тактику в выступлениях Терезы Мэй. Проанализированы и систематизированы психолингвальные средства реализации тактики искажения информации, такие, как прием «Чтения мыслей», явление пресуппозиции, использование встроенных команд. Исследовано явление пресуппозиции как эффективного приема реализации тактики искажения информации в дискурсе Терезы Мэй. Проанализированы основные виды пресуппозиций, а именно итеративы, глаголы изменения состояния, противопоставления и риторические вопросы. Исследованы основные конструкции тактики «Чтения мыслей», а именно *as you know, as you believe, you see, you want, all of us* и др. Проанализированы основные примеры употребления встроенных команд Терезой Мэй в ее выступлениях: обращение к эрудиции и образованности, употребление повторов и возражений. Выявлено, что прототипическими суггестогенами тактики искажения информации в речах Терезы Мэй являются пресуппозиции, которые составляют более 67 % от общего количества выделенных суггестогенов, а наименее применяемыми являются встроенные команды с частотностью немногим более 15 %.

Ключевые слова: суггестия, удаление информации, информационная генерализация, тактика искажения информации, прототипические суггестогены, «Чтение мыслей», пресуппозиция, встроенные команды.

Kalishchuk Diana, Butenko Anastasia. Tactics of Information Distortion as the Main Psycholinguistic Means of Implementing Suggestive Strategies in British Political Discourse (Based on Theresa May's Speeches). The article describes the concept of political discourse and its strategic organization. Psycholinguistic means of implementation of suggestive strategies have been highlighted. A distinction between such concepts as manipulation and suggestion as the main constituents of political discourse has been revealed. The suggestion phenomenon and its main functions have been investigated. The basic strategies and tactics of realization of suggestive influence on mass addressee have been distinguished. Such psycholinguistic means of implementation of suggestive strategies as information retrieval tactics, information generalization tactics and information distortion tactics have been investigated. Psycholinguistic means of implementation of information generalization tactics, namely universal quantifiers, intensifiers, modal operators of possibility / necessity have been analyzed. The basic techniques of information deletion tactic namely nominalizing elements, non-specific words, passive constructions and superlative / comparative constructions have been explained. The information distortion tactics has been analyzed as the main suggestive tactic in Theresa May's speeches. Psycholinguistic means of realization of information distortion tactic such as presupposition, "Thought reading", built-in commands have been analyzed and systematized. The phenomenon of presuppositions the most effective way of realization of information distortion tactic in Theresa May's discourse has been investigated. The main types of presupposition namely iterative, change of state verbs, oppositions and rhetorical questions have been analyzed. The basic constructions of "Thought reading", such as *as you know, as you believe, you see, you want, all of us*, etc. have been explored. The main examples of Theresa May's usage of built-in commands in her speeches such as appealing to erudition and awareness, repetitions and objections have been analyzed. It has been found that prototype suggestogenes of information distortion tactic in Theresa May's speeches are presuppositions, which constitute more than 67 % of the total amount of all suggestogenes singled out and the least frequently used are built-in commands with a bit more than 15 % frequency.

Key words: suggestion, information deletion, information generalization, information distortion tactic, prototypical suggestogenes, "Thought reading", presupposition, built-in commands.